

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1301—1312

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1301	Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta 5387
1302	Laki työntekijäin eläkelain 12 c §:n muuttamisesta 5395
1303	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta 5396
1304	Laki kuntoutusrahalain muuttamisesta 5398
1305	Vuorotteluvapaalaki 5400
1306	Laki Koulutusrahastosta 5406
1307	Laki valtion virkamieslain 10 luvun kumoamisesta 5410
1308	Laki aikuiskoulutustuesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta 5411
1309	Laki tuloverolain 92 §:n muuttamisesta 5412
1310	Laki Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta 5413
1311	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus koulutusrahaston säännöiksi 5414
1312	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2003 5417

N:o 1301

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 24 päivänä heinäkuuta 1998 työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 24 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1069/2000, *muutetaan* 1 ja 3—7 § sekä 8 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 ja 13—14 §, 15 §:n 2 momentti, 16 §, 18 §:n 3 momentti, 19 § ja 22 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 1280/2000, 10 §:n 1 momentti ja 11 § laissa 917/2000 ja 18 §:n 3 momentti laissa 639/2001 sekä

lisätään lakiin uusi 4 a §, 12 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 15 §:ään uusi 3 momentti, 18 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 6 momentti, lakiin uusi 19 a §, 24 §:n edelle uusi luvun otsikko sekä uusi 24 a—24 d § ja 25 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Työttömyysturvalain (1290/2002) mukaiset työttömyyspäivärahat, julkisesta työvoimapolvelusta annetun lain (1295/2002) mu-

kaisen työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutustuet ja vuorotteluvapaalain (1305/2002) mukaiset vuorottelukorvaukset rahoitetaan perusturvaosuutta vastaavalla valtionosuudella, tämän lain mukaisilla työttömyysvakuutusmaksuilla ja työttömyysturvan työnantajan omavastuumaksuilla (*omavastuu-*

HE 243/2002
StVM 47/2002
EV 239/2002

maksu) sekä työttömyyskassalain (603/1984) mukaisilla jäsenmaksuilla siten kuin tässä laissa säädetään. Työeläkelainsäädännössä tarkoitetut työeläkelisät, aikuiskoulutustuesta annetussa laissa (1276/2000) tarkoitetun aikuiskoulutustuen ansio-osa ja hallintokulut, Koulutusrahastosta annetussa laissa (1306/2002) tarkoitetut hallintokulut ja ammattitutkintostipendit muiden kuin valtioon virka- tai työsuhteessa olevien henkilöiden osalta sekä palkkaturvalain (866/1998) mukainen palkkaturva rahoitetaan tämän lain mukaisilla maksuilla siten kuin tässä laissa säädetään.

Työttömyyskassojen rahoituksesta säädetään työttömyyskassalaissa.

3 §

Suhdannepuskuri

Työttömyysvakuutusrahastolla on maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ennakoitavissa olevista kansantalouden suhdannevaihteluista johtuvien työttömyysvakuutusmaksujen muutosten tasaamiseksi rahaston varojen ja velkojen erotuksena muodostuva suhdannepuskuri, jonka enimmäismäärää koskeva ennuste määrättäessä työttömyysvakuutusmaksuja voi olla enintään 3,6 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavia menoja vastaava määrä. Työttömyysvakuutusrahastossa voi olla suhdannetaantumassa alijäämää samaa työttömyysastetta vastaava määrä.

Suhdannepuskurin kokoa määrättäessä omavastuumaksuista kertyneet varat otetaan huomioon siten, että ne kohdennetaan tasaisesti omavastuumaksujen tilitysvuotta seuraaville neljälle kalenterivuodelle.

4 §

Ansiopäivärahojen rahoitus

Valtionosuutena työttömyyskassalle maksetaan kustakin ansiopäivärahasta työttömyysturvalain 6 luvun 1 §:n mukaista peruspäivärahaa vastaava määrä. Jos ansiopäiväraha maksetaan työttömyysturvalain 4 luvun mukaisesti soviteltuna tai vähennettynä, val-

tionosuutena maksetaan se määrä, joka vastaa peruspäivärahan suhteellista osuutta kustakin täydestä työttömyysturvalain 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvästä ansiopäivärahasta.

Lomautusajalta maksettuihin ansiopäivärahoihin ja työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:ssä tarkoitettuihin lisäpäiviin ei suoriteta valtionosuutta. Työttömyysvakuutusrahaston osuutena maksetaan työttömyyskassalle näihin päivärahoihin 94,5 prosenttia menoista.

Työttömyyskassan osuus kustakin ansiopäivärahasta on 5,5 prosenttia, jollei 1 ja 2 momentin säännöksistä muuta johdu. Jos ansiopäiväraha maksetaan työttömyysturvalain 6 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti korotettuna, työttömyyskassan osuus laskeaan kuitenkin 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvästä ansiopäivärahasta.

Muista kuin 2 momentissa tarkoitetuista ansiopäivärahoista maksetaan työttömyysvakuutusrahaston osuutena työttömyyskassalle kustakin ansiopäivärahasta maksetun ansiopäivärahan sekä 1 ja 3 momentin mukaisten määrien erotus.

Yrittäjäkassan rahoituksesta, työttömyyskassan hallintokuluihin kohdistuvasta valtionosuudesta ja työttömyysvakuutusrahaston osuudesta sekä valtionosuuden ja työttömyysvakuutusrahaston osuuden maksamisesta säädetään työttömyyskassalaissa ja julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa.

4 a §

Lisäpäivien rahoitus

Jos lisäpäivämenojen osuus työttömyyskassojen etuusmenoista vuodesta 2011 alkaen kasvaa siitä osuudesta, mikä se oli keskimäärin vuosina 2002—2006, työttömyyskassojen osuutta lisäpäivien rahoituksesta alennetaan tällä suhteellisella osuudella. Työttömyysvakuutusrahaston osuutta lisäpäivien rahoituksesta nostetaan samalla osuudella. Lisäpäivien rahoitusosuudet tarkistetaan ensin vuosien 2011 ja 2014 väliselle ajalle ja sen jälkeen erikseen olemaan voimassa vuodesta 2015 lukien.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään työttömyyskassan ja työttömyysva-

kuutusrahaston prosenttiosuudet 1 momentissa mainituin perustein.

5 §

Ansiotukien rahoitus

Valtionosuutena työttömyyskassalle maksetaan kustakin työvoimapolitiittiseen aikuis-koulutukseen osallistuvan ansiotuesta työttömyysturvalain 6 luvun 1 §:n mukaista peruspäivärahaa vastaava määrä. Jos ansiotuki maksetaan julkisesta työvoimapolitiittisesta an-netun lain mukaisesti vähennettynä, valtionosuutena maksetaan se määrä, joka vastaa peruspäivärahan suhteellista osuutta kustakin täydestä työttömyysturvalain 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvästä ansiopäivärahasta.

Työttömyyskassan osuus kustakin ansiotuen ansio-osasta on 5,5 prosenttia, jollei 1 momentin säännöksestä muuta johdu. Jos ansiotuki maksetaan työttömyysturvalain 6 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti korotetuna, työttömyyskassan osuus lasketaan kuitenkin 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvästä ansiotuen ansio-osasta.

6 §

Muiden etuuskien rahoitus

Vuorotteluvapaalain mukaisen vuorottelu-korvauksen rahoituksessa noudatetaan sovel-tuvin osin, mitä työttömyyspäivärahasta säädetään 4 ja 8 §:ssä.

7 §

Työttömyysvakuutusrahaston rahoittamat etuudet

Työttömyysvakuutusrahasto vastaa työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 c §:ssä tarkoi-tetun työeläkelisää koskevan vakuutusmaksun, valtion eläkerahastosta annetun lain (1372/1989) 3 §:ssä tarkoitettua työeläkelisää koskevan maksun, palkkaturvalain 31 §:n mukaisen määrän sekä Koulutusrahastosta

annetun lain 13 §:n mukaisen määrän suorit-tamisesta.

8 §

Peruspäivärahan ja perustuen rahoitus

Työttömyysturvalain mukaisten peruspäivärahojen, julkisesta työvoimapolitiittisesta an-netun lain mukaisten perustukien sekä niihin liittyvien lapsikorotusten rahoitukseen työt-tömyysvakuutusrahasto maksaa sosiaali- ja terveysministeriön välityksellä Kansaneläkelaitokselle 23 §:ssä tarkoitettua osuuden. Muilta osin menot rahoitetaan Kansaneläkelaitokselle maksettavalla valtionosuudella.

10 §

Työttömyysvakuutusrahaston tehtävät

Työttömyysvakuutusrahasto vastaa 1 §:n mukaisten etuuskien rahoituksesta siltä osin kuin valtio ja yksittäiset työttömyyskassat eivät ole siitä vastuussa. Työttömyysvakuutusrahaston tehtävistä työttömyyskassojen rahoituksen käytännön järjestämisessä sääde-tään työttömyyskassalaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä. Työttömyysvakuutusrahasto ohjaa, kehittää ja valvoo työttömyysvakuutusmaksujen perintämenettelyn toimeenpanoa, josta säädetään 7 luvussa. Työttömyysvakuutusrahasto vastaa 8 a luvussa säädetyn omavastuumaksun määräämisestä ja perimisestä.

11 §

Työttömyysvakuutusrahaston valvonta

Työttömyysvakuutusrahaston taloudellinen valvonta ja 8 a luvussa tarkoitettua omavas-tuumaksun toimeenpanon valvonta kuuluvat Vakuutusvalvontavirastolle. Muilta osin työt-tömyysvakuutusrahastolle tässä laissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämistä valvoo so-siaali- ja terveysministeriö.

12 §

Työnantajan vakuutusmaksuvelvollisuus

Sen estämättä, mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään, työnantaja ei ole velvollinen maksamaan työttömyysvakuutusmaksua seuraavien henkilöiden osalta:

1) työntekijä, joka palvelee ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain (1707/1991) mukaiseen kauppa-alusluetteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa ja joka ei asu Suomessa;

2) työntekijä, joka työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n perusteella ei ole oikeutettu työttömyysturvaetuuksiin;

3) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;

4) avoimen yhtiön yhtiömies;

5) työntekijä, jonka osalta lakisääteisessä tapaturmavakuutuksessa sovellettava vakuutusmaksujärjestelmä ei perustu työnantajan maksamaan palkkasummaan (kiinteämaksut);

6) työntekijä, joka päätointaan varten on yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaisesti velvollinen ottamaan sanottujen lakien mukaisen vakuutuksen.

Työnantaja voidaan työttömyysvakuutusrahastolle tehdystä hakemuksesta vapauttaa velvollisuudesta maksaa työttömyysvakuutusmaksua sellaisesta työntekijästä, joka ei kuulu Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.

13 §

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu yrityksen osaomistajasta

Työttömyysturvalain 1 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettusta yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä siten, että se vastaa niiden etuuksien rahoitusta, joihin osaomistajat ovat oikeutettuja.

14 §

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun määräytyminen

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu muodostuu perusmaksusta ja lisäpäivämaksusta. Lisäpäivämaksu määrätään siten, että se yhdessä 8 a luvussa tarkoitetun omavastuumaksun kanssa riittää kattamaan työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:ssä tarkoitetuista lisäpäivämenoista työnantajan osuuden. Perusmaksu määrätään työttömyysvakuutusrahaston muiden menoerien perusteella. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu määrätään yrityksen palkkasumman perusteella siten, että:

1) perusmaksua porrastettaessa noudatetaan, mitä 18 §:n 3 momentissa säädetään;

2) lisäpäivämaksu määrätään siten, että se alenee lineaarisesti täysimääräisestä neljännekseen palkkasumman kasvaessa 1,3 miljoonasta eurosta 20,8 miljoonaan euroon.

Palkkasumman mukaan määräytyvän omavastuumaksun suuruudesta säädetään 24 ja 24 a §:ssä.

15 §

Palkansaaajan vakuutusmaksuvelvollisuus

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa säädetään, maksuvelvollisia eivät ole seuraavat henkilöt:

1) työntekijä, joka palvelee ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain mukaiseen kauppa-alusluetteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa ja joka ei asu Suomessa;

2) joka työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n perusteella ei ole oikeutettu työttömyysetuuksiin;

3) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;

4) avoimen yhtiön yhtiömies;

5) perhehoitajalaissa (312/1992) tarkoitettu perhehoitaja;

6) työntekijä, jonka osalta lakisääteisessä tapaturmavakuutuksessa sovellettava vakuutusmaksujärjestelmä ei perustu työnantajan maksamaan palkkasummaan (kiinteämaksuiset); ja

7) työntekijä, joka päätointaan varten on yrittäjien eläkelain tai maatalousyrittäjien eläkelain mukaisesti velvollinen ottamaan sanottujen lakien mukaisen vakuutuksen.

Työntekijä voidaan työttömyysvakuutusrahastolle tehdystä hakemuksesta vapauttaa velvollisuudesta maksaa työttömyysvakuutusmaksua, jos hän ei kuulu Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.

16 §

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu

Työttömyysturvalain 1 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun yrityksen osaomistajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä siten, että se vastaa niiden etuuskien rahoitusta, joihin osaomistajat ovat oikeutettuja.

6 luku

Työttömyysvakuutusmaksujen suuruus

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksun muutokset on määrättävä siten, että ne jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastus on määrättävä siten, että palkkasummasta 840 940 euroon asti kohdistuva maksu on määrättävä neljäosaksi ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä palkkasumman 840 940 euron ylittävään osaan kohdistuvasta maksusta. Jos työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä on pienempi kuin kaksi prosenttia, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on

määrättävä kuitenkin 15 prosentiksi edellä sanotusta vakuutusmaksujen yhteismäärästä.

Poiketen siitä, mitä edellä 3 momentissa säädetään palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun vähimmäismäärästä, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua ei voida määrätä edelliselle vuodelle määrättyä suuremmaksi, jos mainitussa 3 momentissa tarkoitettu vertailukohteena oleva maksujen yhteismäärä alenee edelliselle vuodelle määrätystä.

19 §

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva tulo

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu määrätään sen palkkasumman perusteella, jonka mukaan työnantajan tapaturmavakuutusmaksu määräytyy.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu määrätään liikelaitoksen maksamien ennakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettujen palkkojen määrän perusteella.

19 a §

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva tulo

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena olevana palkkana pidetään työ- tai virkasuhteessa tai muussa palvelussuhteessa saatua palkkaa tai muuta vastiketta, joka on maksettu korvauksena työstä.

Ulkomaantyössä palkkana pidetään sitä palkkaa, jota vastaavasta työstä Suomessa olisi maksettava, tai palkkaa, jonka muutoin voidaan katsoa vastaavan sanottua työtä.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua ei pidetä palkkaturvalain mukaan maksetuista palkoista eikä siitä täydennyspäivärahasta, jonka työnantajan yhteydessä toimiva sairauskassa on maksanut.

22 §

Maksuvelvollisuuden laiminlyönti

Työttömyysvakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu määräaikana, peritään viivästysajal-

ta korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko. Työttömyysvakuutusmaksu ja viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

8 a luku

Työnantajan työttömyysturvan omavastuumaksu

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 1,3 miljoonaa euroa, jos:

- 1) työ- tai virkasuhteen irtisanomisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai
- 2) vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneellä henkilöllä työ- tai virkasuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

Työnantaja ei ole velvollinen maksamaan omavastuumaksua, jos

- 1) työsuhde on alkanut vakuutetun 50 vuoden täyttämispäivän jälkeen ja kestänyt alle kolme vuotta; tai
- 2) työsuhde on irtisanottu työsopimuslain (55/2001) 7 luvun 2 §:n perusteella tai purettu työsopimuslain 8 luvun 1 §:n perusteella työntekijästä johtuvasta muusta kuin terveydellisestä syystä; tai
- 3) työntekijä on omasta aloitteestaan ja ilman työnantajan myötävaikutusta irtisanoutunut.

Jos yrityksessä tapahtuneen järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on ollut kiertää omavastuumaksua koskevia säännöksiä, työttömyysvakuutusrahasto voi määrätä maksun ennen mainittua järjestelyä vallinneen tilanteen mukaan.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Omavastuumaksun perusteena 24 §:n 1 momentin 1 kohdan tarkoittamissa tilanteissa on se etuusmenoa vastaava määrä, joka irtisanotulle työntekijälle tulisi ansiopäivärahan suuruusena maksettavaksi lisäpäivien alkamisesta siihen saakka kun hän täyttää 63 vuotta, kuitenkin vähintään yhden vuoden etuusmenoa vastaava määrä.

Omavastuumaksun perusteena 24 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa on se ansiopäivärahan suuruista etuusmenoa vastaava määrä, jolta ajalta irtisanotulle työntekijälle on maksettu työttömyysetuutta työsuhteen päättymisestä siihen saakka, kun hän täyttää 63 vuotta.

Täysimääräinen omavastuumaksu on 80 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettua etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 20,8 miljoonaa euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 1,3 miljoonaa euroa.

24 b §

Omavastuumaksun periminen ja palauttaminen

Omavastuumaksu peritään 24 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti lisäpäiväoikeuden alkaessa ja 24 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti irtisanotun työntekijän täytettyä 63 vuotta.

Jos työnantaja on tehnyt irtisanomansa lisäpäiviin oikeutetun henkilön kanssa toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen ja työntekijä on ollut sanotussa työssä vähintään vuoden, työttömyysvakuutusrahasto palauttaa

työnantajalle hakemuksesta sen osan lisäpäivien omavastuumaksusta, jota koskeva osa jää käyttämättä. Jos työnantaja irtisanoo työntekijän uudelleen, peritään omavastuumaksu heti työttömyyden alkaessa sen estämättä, mitä 24 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään.

Työttömyysvakuutusrahasto voi jättää omavastuumaksun perimättä, jos määrä on vähäinen.

24 c §

Omavastuumaksua koskeva päätös

Työttömyysvakuutusrahasto antaa omavastuumaksun määrästä, palauttamisesta ja omavastuumaksun perimättä jättämisestä työnantajalle kirjallisen päätöksen. Ennen päätöksen antamista työttömyysvakuutusrahaston tulee varata työnantajalle mahdollisuus esittää kirjallinen pyyntö omavastuumaksusta vapauttamiseksi sekä mahdollinen omavastuumaksusta vapauttamiseen liittyvä selvitys. Työntekijältä voidaan pyytää selvitys työsuhteen päättymisen syystä, mikäli tämä on asian ratkaisemiseksi tarpeen.

Päätöksen antamisessa noudatetaan soveltuvin osin mitä hallintomenettelylaissa (598/1982) säädetään.

Päätöksellä asetettu omavastuumaksu saadaan ulosottaa ilman tuomiota siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään. Jos maksua ei suoriteta määräajassa, viivästymisajalta on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

24 d §

Oikeus tietojen saamiseen

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia ja luovutusta koskevien rajoitusten estämättä työttömyyskassat ja Kansaneläkelaitos ovat velvolliset maksutta ilmoittamaan työttömyysvakuutusrahastolle työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisäpäiväoikeuden alkaessa tai 24 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun henkilön täytettyä 63 vuotta omavastuunon määrittä-

miseksi välttämättömät tiedot, joita ovat:

1) henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot;

2) laskennallinen lisäpäivien maksamisaika, joka lasketaan henkilön ensimmäisestä lisäpäivästä 63 vuoden ikään tai 24 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä;

3) henkilölle maksettavan ansiopäivärahan suuruus;

4) peruspäivärahan saajan osalta työssäolohtoon luetut kaudet ja palkkatiedot vastaavalta ajalta;

5) päivärahan maksajan tiedossa olevat työsuhtetiedot työssäoloehdon täyttäneestä työstä; ja

6) työttömyyspäivärahauden alkaessa henkilölle työttömyysturvalain perusteella määrätty korvaukseton määräaika ja päivärahan epääminen työnantajalta saadun taloudellisen etuuden vuoksi.

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä Vakuutusvalvontaviraston ja Kansaneläkelaitoksen on annettava maaliskuun ja syyskuun loppuun mennessä työttömyysvakuutusrahastolle tieto edeltävän kuuden kuukauden aikana lisäpäiville siirtyneistä henkilöistä.

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä työttömyysvakuutusrahastolla ja tämän lain mukaisilla muutoksenhakuelimillä on pyynnöstä oikeus maksutta saada työnantajilta omavastuumaksun määrittelyn kannalta välttämättömät työsuhdetta koskevat tiedot, joita ovat 1 momentin 5 ja 6 kohdissa tarkoitettuihin tietoihin liittyvät selvitykset, tapaturmavakuutuslain 29 §:ssä tarkoitetuilta vakuutuslaitoksilta tieto työnantajan palkkasumman suuruudesta ja palvelussuhdetiedot eläketurvakeskukselta.

25 §

Muutoksenhaku

Työttömyysvakuutusrahaston omavastuumaksua koskevaan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta työttömyysturvalautakunnalta ja työttömyysturvalautakunnan päätökseen tyytymätön vakuutusosikeudelta.

Vakuutusoiikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvien osin, mitä työttömyysturvalain 12 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 kuitenkin siten, että lain 12 ja 15 § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Lain 13 ja 14 § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Lain 24 ja 24 a—24 d § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Niiden vuorottelukorvausten rahoitukseen, joita koskeva vuorottelusopimus on vuorotteluvapaakokeilusta annetun lain (1663/1995) 17 §:n mukaisesti tehty 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä, sovelletaan lain 6 §:ää sellaisena kuin se oli voimassa tämän lain voimaantullessa.

Työttömyysvakuutusrahasto vastaa Koulutusrahastosta annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentin mukaisten erorahojen ja erorahan aikuiskoulutuslisien rahoituksesta.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1302

L a k i**työntekijäin eläkelain 12 c §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 c §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 561/1998, seuraavasti:

12 c §

Tämän lain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittaville eläkelaitoksille, merimieseläkelaiassa tarkoitettulle merimieseläkessalle sekä kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaiassa tarkoitettulle kunnalliselle eläkelaitokselle ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaista toimintaa harjoittavalle kirkon keskusrahastolle työttömyys- ja koulutusajan huomioon ottamisesta aiheutuvan vastuun ja kulujen peittämiseksi tulee työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitettun työttömyysvakuutusrahaston suorittaa vuosittain sosiaali- ja terveysministeriön asettamassa määräajassa eläketurvakeskukselle vakuutusmaksu, jonka suuruuden ministeriö vahvistaa siten, että se arvion mukaan vastaa 80 prosenttia siitä määrästä, joka saataisiin, jos 7 f §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettua etuutta vastaavilta päiviltä suoritettaisiin tämän lain mukaista keskimääräistä vakuutusmaksua vastaava maksu. Keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei tällöin oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa. Vakuutusmaksun perusteena olevana palkkana käytetään sitä työansiota, jonka arvioidaan vastaavan 7 f §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun etuuden perusteena olevaa keskimääräistä palkkaa. Eläketurvakeskuksen ja työttömyysvakuutusrahaston yhteisestä esityksestä sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä suoritettavaksi edellä mainitun vakuutusmaksun ennakkoa.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.
 Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1303

L a k i**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 1 ja 5 momentti, 18 a §:n 1 momentti, 18 b §:n 1 ja 2 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 e §:n 1 momentti ja 28 a §,

sellaisina kuin ne ovat 9 §:n 1 ja 5 momentti, 22 §:n 1 momentti ja 23 e §:n 1 momentti laissa 640/2001, 18 a §:n 1 momentti sekä 18 b §:n 1 ja 2 momentti laissa 1479/2001 ja 28 a § laissa 1255/1989, seuraavasti:

9 §

Lääkkeiden peruskorvaus on 50 prosenttia 10 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Lääkkeiden erityiskorvaus on 75 prosenttia viisi euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava välttämätön lääke ja 100 prosenttia viisi euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava vaikutustavaltaan korvaava tai korjaava välttämätön lääke.

Vaikean sairauden hoitoon tarpeellisista kliinisistä ravintovalmisteista korvataan 50 prosenttia 10 euroa tai 75 prosenttia viisi euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Korvauksen tasoa määrätessä otetaan huomioon valmisteiden tarpeellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, mitä on pidet-

tävä tässä momentissa tarkoitettuna vaikeana sairautena ja korvattavana valmisteena. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitettuista perusvoiteista korvataan 50 prosenttia 10 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin myös siitä, minkälaisella selvityksellä kliinisen ravintovalmisteiden tarve on osoitettava.

18 a §

Jos vakuutettu on työkyvyttömyyden alkamista edeltävän neljän kuukauden aikana saanut työttömyysturvalain (1290/2002) mukaista työttömyysetuutta tai julkisesta työvoimapaikasta annetun lain (1295/2002) mukaista koulutustukea tai työllistämistukea työelämävalmennukseen, hänelle työkyvyttömyyden johdosta suoritettava päiväraha on vähintään 86 prosenttia hänelle suoritettua

etuuden määrästä. Tällöin ei työttömyysetuuden ja koulutustuen määrää laskettaessa oteta huomioon:

1) työttömyysturvalain 4 luvun 4 §:n mukaista sovittelussa huomioon otettavaa tuloa;

2) julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 9 luvun 5 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja muuta työtuloa;

3) sellaista työttömyysturvalain 4 luvun 7 §:ssä tarkoitettua etuutta, joka tämän lain 27 §:n mukaan on vähennettävä päivärahasta;

4) työttömyysturvalain 6 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan määräytyvästä korotetusta ansio-osasta sitä osaa, jolla se ylittää 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvän ansio-osan; eikä

5) lisäpäiviltä työttömyysturvalain 6 luvun 10 §:n mukaan maksettavan ansiopäivärahan korotetun määrän ansio-osasta sitä osaa, jolla se ylittää 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan määräytyvän ansio-osan.

18 b §

Kun sairaudesta johtuva työkyvyttömyys on kestänyt yhdenjaksoisesti vähintään 55 päivää, maksetaan päivärahaa vähintään 11,45 euroa.

Vakuutetulla, joka on työkyvyttömyyden alkamista välittömästi edeltäneen kolmen kuukauden ajan ollut omasta syystä vailla omaa tai toisen työtä, on 15 §:n 1 momentin estämättä oikeus 11,45 euron suuruiseen päivärahaan, kun työkyvyttömyys on kestänyt yhdenjaksoisesti vähintään 55 päivää.

22 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16, 17 sekä 18 a §:ssä tarkoitettu päiväraha. Äitiys-,

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

isyys- ja vanhempainrahan määrä on kuitenkin vähintään 11,45 euroa päivältä.

23 e §

Erityishoitorahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16, 17 sekä 18 a §:ssä tarkoitettu päiväraha, kuitenkin vähintään 11,45 euroa.

28 a §

Jos vakuutettu on saanut työkyvyttömyysajalta työttömyysturvalain mukaista työttömyysetuutta tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaista koulutustukea, pidetään samalta ajalta tämän lain mukaisesti suoritettava päiväraha kansaneläkelaitoksen maksaman etuuden määrään saakka tai se suoritetaan asianomaiselle työttömyyskassalle tämän maksamaa etuutta vastaavalla osalla. Näin pidätetystä tai suoritetusta päivärahan määrästä on vastaavasti voimassa, mitä 28 §:n 3 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 18 a §:n 1 momenttia sovelletaan sellaiseen äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainrahaan, osittaiseen vanhempainrahaan sekä erityishoitorahaan, jos vakuutetun oikeus mainittuihin etuuksiin alkaa tämän lain tultua voimaan.

Lain 18 b §:n 1 ja 2 momentissa, 22 §:n 1 momentissa ja 23 e §:n 1 momentissa säädettyjä määriä sovelletaan etuuteen, joka kohdistuu lain voimassaoloaikaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1304

L a k i**kuntoutusrahalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/1991) 11 ja 15 §, 18 §:n 4 momentti ja 24 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 11 §, 18 §:n 4 momentti ja 24 §:n 1 momentti laissa 1065/1994 ja 15 § laissa 1480/2001, seuraavasti:

11 §

Maksaminen ilman omavastuuaikaa

Omavastuuaikaa ei sovelleta, jos kuntoutuja sai välittömästi ennen kuntoutuksen alkamista sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa tai työttömyysturvalain (1290/2002) mukaista työttömyysetuutta tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaista koulutustukea.

15 §

Työttömyysetuutta, työllistämistukea, koulutustukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä

Jos kuntoutuja on kuntoutusrahan alkamista edeltävän neljän kuukauden aikana saanut työttömyysturvalain mukaista työttömyysetuutta, julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaista koulutustukea tai työllistämistukea työelämävalmennukseen taikka opintotukilain (65/1994) mukaista opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahana

maksetaan kuntoutuksen alkaessa vähintään sairausvakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu euromäärä lisättynä 10 prosentilla.

18 §

Yhteensovitus

Jos kuntoutuja on saanut samalta ajalta työttömyysturvalain mukaista työttömyysetuutta, sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, äitiys- tai isyysrahaa, muuta kuin sairausvakuutuslain 22 §:n 2 momentin mukaista vanhempainrahaa taikka julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaista koulutustukea, pidätetään samalta ajalta suoritettava kuntoutusraha maksetun työttömyysetuuden, sairausvakuutuslain mukaisen päivärahan, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan tai koulutustuen määrään saakka taikka se suoritetaan asianomaiselle työttömyyskassalle sen maksamaa etuutta vastaavalta osalta.

24 §

Harkinnanvarainen kuntoutusavustus

Kuntoutuksen jälkeiseltä ajalta kuntoutusrahaa saaneelle kuntoutujalle voidaan maksaa harkinnanvaraista kuntoutusavustusta, jos tämä on kuntoutujan työllistymisen kannalta erityisen tarpeellista. Harkinnanvaraista kuntoutusavustusta ei makseta kuitenkaan ajalta,

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

jolta henkilöllä on oikeus työttömyysturvalain mukaiseen työttömyysetuuteen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1305

Vuorotteluvapaalaki

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää lyhytkestoisen työstä poissaolon avulla työntekijän työssä jaksamista ja parantaa samalla työttömänä työnhakijana olevan henkilön työllistymisedellytyksiä määräaikaisen työkokeemuksen kautta.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kokoaikatyöntekijään ja työntekijään, jonka työaika on yli 75 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän työajasta. Tätä lakia sovelletaan myös henkilöön, joka on virkasuhteessa tai siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai muuhun julkisoikeudelliseen yhteisöön.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa myös 1 momentissa tarkoitettua yhteisöä.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta sellaiseen henkilöön, jota pidetään työttömyysturvain (1290/2002) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettuna yrittäjänä ja jolla yrityksessä työskentelemisen vaikutuksesta ei ole oikeutta työttömyysetuuteen.

HE 226/2002
TyVM 9/2002
EV 224/2002

3 §

Määritelmät

Vuorotteluvapaalla tarkoitetaan järjestelyä, jossa työntekijä työnantajansa kanssa tekemän vuorottelusopimuksen mukaisesti määräaikaisesti vapautetaan palvelussuhteeseen kuuluvien tehtävien suorittamisesta ja jossa työnantaja samalla sitoutuu vastaavaksi ajaksi palkkaamaan työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan henkilön.

Vuorottelijalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka jää vuorotteluvapaalle, ja *sijaisella* työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana ollutta henkilöä, joka on palkattu vuorotteluvapaan ajaksi työhön.

4 §

Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilö on ennen vuorotteluvapaan alkamista tehnyt työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa tarkoitettun peruseläkkeen tai muuhun siihen verrattavan työ- tai virkasuhteeseen perustuvan eläkkeen edellyttämää työtä yhteensä vähintään kymmenen vuotta. Aikaa laskettaessa luetaan hyväksi myös työ,

jonka henkilö on tehnyt ennen kuin hän on täyttänyt 23 vuotta. Jos vuorotteluvapaata on käytetty jo kertaalleen, edellä tarkoitettua työtä tulee tehdä viisi vuotta edellisen vuorotteluvapaan päättymisestä.

Työntekoon rinnastettavana aikana otetaan huomioon aika, jolta henkilölle on maksettu sairausvakuutuslain (364/1963) mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka erityishoitorahaa sellaiselta ajalta, jolta henkilö ei ole ansainnut 1 momentissa tarkoitettua eläkettä. Lisäksi työntekoon rinnastettavana aikana otetaan huomioon aika, jonka henkilö on ollut lakiin tai työ- tai virkaehtosopimukseen perustuvalla hoitovapaalla taikka suorittanut varusmies- tai siviilipalvelusta. Ajasta enintään neljännes voi olla edellä tarkoitettua rinnastettavaa aikaa.

5 §

Työssäoloedellytys

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että vuorottelijan 2 §:ssä tarkoitettu työssäolo ja palvelussuhde samaan työnantajaan on yhdenjaksoisesti kestänyt vähintään vuoden välittömästi ennen vuorotteluvapaan alkamista. Edellä mainittuun vuoden ajanjaksoon voi sisältyä yhteensä enintään 30 kalenteripäivän palkaton poissaolo edellyttäen, että vuorottelija kolmentoista viimeisen kuukauden aikana on ollut työssä saman työnantajan palveluksessa vähintään kaksitoista kuukautta. Sairaudesta tai tapaturmasta johtuva poissaolo rinnastetaan tätä säännöstä sovellettaessa työssäoloon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua työssäoloaikaa laskettaessa luetaan hyväksi myös aika, jonka vuorottelija on ollut työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 10 §:ssä tarkoitetun liikkeenluovuttajan tai liikkeen luovutukseen verrattavan uudelleen järjestelyn kohteena olevan julkisoikeudellisen yhteisön palveluksessa.

6 §

Vuorotteluvapaan kesto

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 90

kalenteripäivää yhdenjaksoisesti ja yhteensä enintään 359 kalenteripäivää.

7 §

Vuorotteluvapaan jaksottaminen ja sovitun vuorotteluvapaan pidentäminen

Vuorotteluvapaan jaksottamisesta on sovittava vuorottelusopimuksessa ennen vapaan aloittamista. Kunkin jakson vähimmäispituus on 90 kalenteripäivää.

Vuorottelijan omissa tai hänen perheensä olosuhteissa tapahtuneesta muutoksesta johtuvasta tai muusta vastaavasta erityisestä syystä jo sovitun vuorotteluvapaan jaksottamisesta tai sen pidentämisestä voidaan sopia myöhemmin, kuitenkin ennen vuorotteluvapaan päättymistä ja viimeistään kaksi kuukautta ennen uuden jakson alkamista. Jaksojen yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää vuorotteluvapaan enimmäiskestoä.

8 §

Vuorottelusopimus

Työnantajan tulee tehdä vuorottelijan kanssa kirjallinen vuorottelusopimus, jossa työnantaja sitoutuu palkkaamaan sijaisen. Tämä sopimus sekä työsopimus tai muu luotettava selvitys siitä, että sijainen on palkattu vuorotteluvapaan ajaksi, on toimitettava ennen vuorotteluvapaan alkamista työvoimatoimistolle. Vastaava selvitys on toimitettava työvoimatoimistolle jaksotettaessa tai pidennettäessä vuorotteluvapaata 7 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

9 §

Sijainen

Sijaista palkattaessa on etusija annettava sellaisille työvoimatoimistossa työttöminä työnhakijoina oleville julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 1 luvun 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuille nuorille tai 1 luvun 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetuille pitkäaikaistyöttömille taikka korkeakoulu- tai ammattitutkinnon äskettäin suorittaneille henkilöille, joiden ammattitaito arvioidaan riittäväksi haettuun teh-

tävään. Työvoimaviranomaisen ja työnantajan on suoritettava arviointi yhteistyössä. Jos haettuun tehtävään ei ole sopivaa edellä tarkoitettua työtöntä työnhakijaa, vuorotteluvapaasijaiseksi on mahdollisuuksien mukaan palkattava sijainen, jonka työnsaannin tarve on suurin ja jonka työllistymisedellytyksien voidaan arvioida parantuvan määräaikaisen työn avulla.

Sijaisen työajan tulee olla vähintään vuorottelijan säännöllisen työajan pituinen. Milloin työnantajan palveluksessa oleva osa-aikainen työntekijä on työttömänä koko-aikatyön hakijana työvoimatoimistossa ja hänet palkataan vuorotteluvapaan johdosta vapaaksi tulleeeseen työhön, voidaan vuorotteluvapaa toteuttaa ottamalla näin vapaaksi jäävään työhön työvoimatoimistoon ilmoittautunut työtön työnhakija työsopimuslain 2 luvun 5 §:n estämättä. Tällöin näiden työntekijöiden yhteisen työajan tulee olla vähintään vuorottelijan säännöllisen työajan pituinen.

10 §

Vuorotteluvapaan keskeyttäminen

Vuorotteluvapaan päättymisestä ennenaikaisesti on sovittava työnantajan ja vuorottelijan välillä.

Vuorotteluvapaa katsotaan päättyneeksi, jos vuorottelijalla on oikeus saada sairausvakuutuslain mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka hänelle on myönnetty lomaa raskauden ja synnytyksen tai lapsen hoidon vuoksi taikka hän saa erityishoitorahaa. Jos kuitenkin edellä tarkoitettu oikeus tai myönnetty vapaa kestää enintään 12 arkipäivää, katsotaan vuorotteluvapaan olevan sanottuna aikana keskeytyneenä.

11 §

Sijaisen palvelussuhteen päättymisen vaikutukset

Jos sijaisen palvelussuhde päättyy ennen vuorotteluvapaan päättymistä, palvelussuhteen päättymistä ei ole pidettävä vuorotteluvapaan vastaisena, jos:

1) työnantaja viivytyksettä ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa sijaisen palvelussuhteen päättymisestä palkkaa tilalle 9 §:ssä tarkoitetun sijaisen; tai

2) työvoimatoimisto ei voi osoittaa sijaiseksi soveltuvaa henkilöä aikaisemman tilalle.

12 §

Vuorottelijan oikeus palata aikaisempaan työhönsä

Vuorottelijalla on oikeus vuorotteluvapaan päätyttyä palata ensisijaisesti aikaisempaan työhönsä. Jos tämä ei ole mahdollista, on vuorottelijalle tarjottava aikaisempaa työtä vastaavaa työsopimuksen tai palvelussuhteen mukaista työtä ja jos tämäkään ei ole mahdollista, muuta sopimuksen mukaista työtä.

13 §

Oikeus vuorottelukorvaukseen

Vuorotteluvapaan ajalta vuorottelijalla on oikeus vuorottelukorvaukseen.

Oikeus vuorottelukorvaukseen jatkuu sopimuksen mukaisesti silloinkin, kun vuorotteluvapaan ajaksi palkatun sijaisen palvelussuhde päättyy ennen vuorotteluvapaan päättymistä.

14 §

Korvausoikeuden rajoitukset

Vuorottelukorvaukseen ei ole oikeutta siltä ajalta, jona vuorottelija:

1) saa 2 §:ssä tarkoitetulta työnantajaltaan palkkaa tai vuosilomapalkkaa taikka muita korvauksia tai vastikkeita, joita vastaan vuorottelija saa vastaavaa vapaa-aikaa;

2) suorittaa varusmies- tai naisten vapaaehtoista asepalvelusta taikka siviilipalvelusta;

3) suorittaa vapausrangaistusta rangaistuslaitoksessa;

4) on yli kaksi viikkoa kestävässä koko-aikatyössä muun kuin 2 §:ssä tarkoitetun työnantajansa palveluksessa;

5) harjoittaa työttömyysturvalaissa tarkoitettua päätoimista yritystoimintaa; tai

6) saa työttömyysturvalain 3 luvun 3 §:n 1 momentissa taikka 4 §:n 2 momentin 1—3, 5 tai 6 kohdassa tarkoitettua etuutta.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna palkkana ei pidetä työnantajan kustantamaa koulutusta, jos tällaista etua ei lueta työntekijän veronalaiseksi tuloksi, eikä niitä luontaisetuja, joiden saaminen vuorotteluservimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana.

15 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 5 luvun 2—5 §:n sekä 6 luvun 1, 2 ja 4 §:n perusteella. Edellä sanottu korvaus on 80 prosenttia, jos vuorottelijalla on vähintään 25 vuotta 4 §:ssä tarkoitettua työhistoriaa ennen vuorotteluvapaan alkamista. Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 6 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lapsikorotusta oteta huomioon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua työttömyyspäivärahaa määrättäessä vuorottelijan vuorotteluvapaan aikana saamaan lakisääteeseen etuuteen, palkkaan ja muuhun työtuloon sovelletaan, mitä työttömyyspäivärahasta työttömyysturvalain 4 luvun 1—5 sekä 7 ja 8 §:ssä säädetään. Vuorottelukorvauksen suuruuteen eivät kuitenkaan vaikuta ennen vuorotteluvapaata ansaitut ja vapaan aikana maksettavat sellaiset muut korvaukset tai vastikkeet, joita vastaan vuorottelija ei saa vastaavaa vapaa-aikaa eivätkä sellaiset luontaisedut, joita ei lueta palkkatuloihin ja joiden saaminen vuorotteluservimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana.

Sen estämättä, mitä työttömyysturvalain 6 luvun 4 §:ssä ja sen nojalla ansiopäivärahan perusteena olevan palkan määrittämisestä säädetään, vakiintuneena pidettävää palkkatuloa määrättäessä otetaan huomioon vuorotteluvapaata edeltäneen 52 viikon ajalta saadut palkkatulot eikä palkkatuloihin lueta niitä luontaisetuja, joiden saaminen vuorotteluservimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana.

16 §

Vuorottelukorvauksen hakeminen

Vuorottelukorvausta on haettava Kansaneläkelaitokselta tai asianomaiselta työttömyyskassalta.

17 §

Työvoimapoliittinen lausunto

Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa Kansaneläkelaitosta ja työttömyyskassaa sitovan lausunnon vuorottelukorvauksen 5—8 §:ssä, 9 §:n 2 momentissa, 11 §:ssä ja 14 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä sekä 19 §:n 1 momentissa tarkoitetuista takaisinperinnän edellytyksistä.

Työvoimapoliittiseen lausuntoon sovelletaan, mitä työttömyysturvalaissa ja sen nojalla säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

18 §

Ilmoitusvelvollisuus

Työnantajan on viipymättä ilmoitettava työvoimatoimistolle sijaisen palkkaamisesta vuorotteluvapaan ajaksi sekä tämän palvelussuhteen olennaisista muutoksista.

19 §

Vuorottelukorvauksen takaisinperintä

Jos vuorottelujärjestelyyn liittyvien olosuhteiden perusteella on ilmeistä, että tarkoituksena ei ole ollut työvuorottelun toteuttaminen tämän lain mukaisesti, on vuorottelukorvaus perittävä takaisin, jollei takaisinperintää ole pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

Jos vuorottelukorvausta on maksettu muutoin aiheetta tai määrältään liian suurena, liikaa maksettu korvaus on perittävä takaisin. Takaisinperinnästä voidaan luopua kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä korvauksen aiheeton maksaminen ole johtunut vuorottelijan vilpillisestä menettelystä tai törkeästä tuottamuksesta tai jos aiheettomasti maksettu määrä on vähäinen.

Korvauksen takaisin perimisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä työttömyysturva-

lain 11 luvun 10 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään työttömyyspäivärahan takaisinperinnästä.

Jos vuorottelija on saanut vuorottelukorvausta samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään takautuvasti sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaista päivärahaa tai tapaturmaeläkettä tai työttömyysturvalain 11 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua etuutta, Kansaneläkelaitos tai työttömyyskassa saa periä tältä ajalta takaisin perusteettomasti maksetun määrän takautuvasti suoritettavasta etuudesta. Takaisinperimisestä on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä työttömyysturvalain 11 luvun 14 §:n 2 momentissa säädetään.

20 §

Muutoksenhaku

Vuorottelukorvausta koskevaan Kansaneläkelaitoksen tai työttömyyskassan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta työttömyysturvalautakunnalta kirjallisella valituksella 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Työttömyysturvalautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta vakuutus oikeudelta kirjallisella valituksella 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Jollei valittaja muuta näytä, hänen katsotaan saaneen tiedon 1 ja 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on postitettu hänen ilmoittamallaan osoitteella.

Edellä 17 §:ssä tarkoitettuun lausuntoon ei saa hakea muutosta valittamalla.

21 §

Työttömyysturva- ja työttömyyskassalain soveltaminen

Vuorottelukorvauksen hakemisesta, epämisestä myöhästyneen hakemuksen johdosta, maksamistavasta, maksamisen väliaikaisesta keskeyttämisestä tai vähentämisestä, etuuspäivien määrästä viikossa, vuorottelukorvausta koskevasta päätöksestä, päätöksen

poistamisesta ja itseoikaisusta, velvollisuudesta tietojen antamiseen, oikeudesta saada tietoja ja ulosottomiehen tiedonsaantioikeudesta, tietojen saamisesta ja luovuttamisesta sekä työttömyysturvalautakunnasta on voimassa, mitä työttömyysturvalaissa ja työttömyyskassalaissa (603/1984) säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Työttömyysturvalain mukaisen peruspäivärahan perusteella myönnetyn vuorottelukorvauksen ulosmittauksesta on voimassa mitä työttömyysturvalaissa säädetään peruspäivärahan ulosmittauksesta.

22 §

Rahoitus

Vuorottelukorvauksesta työttömyyskassoille ja Kansaneläkelaitokselle aiheutuvat kustannukset rahoitetaan noudattaen, mitä työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) ja työttömyysturvalain 14 luvun 3 §:ssä säädetään työttömyyspäivärahasta.

23 §

Toimeenpanoelimet

Vuorotteluvapaan toimeenpanoa johtaa, ohjaa ja kehittää ylimpänä viranomaisena työministeriö. Kansaneläkelaitoksen ja työttömyyskassojen valvonnan osalta on voimassa, mitä työttömyysturvalaissa ja työttömyyskassalaissa säädetään.

24 §

Valvonta

Tämän lain noudattamista valvovat yhteistyössä työvoima- ja työsuojeluviranomaiset.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tätä lakia sovelletaan vuorotteluvapaisiin,

joita koskeva vuorottelusopimus tehdään lain voimassa ollessa, jos vuorotteluvapaa pidetään 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Siirtymäsäännökset

Jos vuorottelusopimus on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan vuorotteluvapaakokeilusta annetun lain (1663/1995) säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Tämän lain 4 §:n mukaista työhistoriaedellytystä ja 5 §:ssä tarkoitettua työssäoloedellytystä laskettaessa otetaan huomioon myös aika ennen tämän lain voimaantuloa. Tämän lain 4 §:ssä tarkoitettua viiden vuoden työhistoriaedellytystä vuorotteluvapaata uudelleen käytettäessä sovelletaan myös vuorotteluvapaisiin, jotka päättyvät tämän lain voimassa ollessa.

Jos muussa laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä viitataan vuorotteluvapaakokeilusta annettuun lakiin, viittauksen on katsottava tarkoittavan tätä lakia, jollei tästä laista muuta johdu.

Ministeri *Maija Rask*

N:o 1306

Laki**Koulutusrahastosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Koulutusrahasto

Koulutusrahasto on työmarkkinaosapuolten hallinnoima rahasto, jonka tarkoituksena on edistää työssä tarvittavia valmiuksia myöntämällä tukea ammatilliseen koulutukseen ja kehittymiseen.

2 §

Etuudet

Rahasto myöntää etuutena ammattitutkintostipendejä ja aikuiskoulutustukea. Aikuiskoulutustuesta säädetään aikuiskoulutustuesta annetussa laissa (1276/2000).

3 §

Toimielimet ja sääntöjen vahvistaminen

Rahaston toimielimiä ovat hallintoneuvosto ja hallitus. Sosiaali- ja terveysministeriö nimittää rahaston ylintä päätösvaltaa edusta-

van hallintoneuvoston jäsenet kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan työnantajien ja palkansaajien edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta.

Tarkemmat säännökset rahaston hallinnosta ja tehtävistä säädetään rahaston säännöissä, jotka annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

2 luku

Ammattitutkintostipendi

4 §

Ammattitutkintostipendi

Rahasto tukee työelämän tutkintojärjestelmän kehittämistä myöntämällä ammattitutkintostipendejä.

Ammattitutkintostipendin myöntämisestä, epäämisestä ja takaisinperinnästä on annettava hakijalle kirjallinen päätös.

5 §

Ammattitutkintostipendin myöntämisen edellytykset

Ammattitutkintostipendi voidaan myöntää

henkilölle, joka on suorittanut ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) tarkoitetun ammatillisen perustutkinnon, ammattitutkinnon tai erikoisammattitutkinnon.

Ammattitutkintostipendin myöntämisen edellytyksenä on, että henkilö on täyttänyt 30 mutta ei 61 vuotta ja ollut työ- tai virkasuhteessa suomalaisen työnantajaan viisi vuotta ennen tutkinnon suorittamista.

6 §

Ammattitutkintostipendin suuruus

Ammattitutkintostipendin suuruus on 236 euroa.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistetaan 1 momentissa sanottua määrää kustannustasossa tapahtunutta muutosta vastaavasti tarvittaessa, kuitenkin vähintään joka toinen vuosi. Ennen asetuksen antamista ministeriön tulee kuulla rahastoa.

7 §

Ammattitutkintostipendin hakeminen ja maksaminen

Ammattitutkintostipendiä on haettava kuuden kuukauden kuluessa tutkinnon suorittamisesta. Hakemuksen on oltava hakijan tai hänen valtuuttamansa asiamiehen allekirjoittama.

Ammattitutkintostipendiä koskeva hakemus on käsiteltävä ja myönnetty stipendi maksettava henkilön ilmoittamalle tilille Suomessa sijaitsevaan rahalaitokseen ilman aiheutonta viivytystä. Jos tilille maksaminen ei ole mahdollista, voidaan tuki maksaa muullakin tavoin.

Ammattitutkintostipendin hakemisesta ja maksamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä rahaston säännöissä, jotka annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

8 §

Aikuiskoulutustukilain soveltaminen

Ammattitutkintostipendiä koskevassa asiassa sovelletaan, mitä takaisinperinnästä, muutoksenhausta, itseoikaisusta, valituksen

myöhästymisestä, päätöksen poistamisesta ja virheen korjaamisesta aikuiskoulutustuesta annetun lain 21—26 §:ssä säädetään, jollei tästä laista muuta seuraa.

9 §

Hakijan tietojenantovelvollisuus

Hakija on velvollinen ilmoittamaan rahastolle etuuden myöntämiseksi välttämättömät ikää, työhistoriaa ja tutkinnon suorittamista koskevat tiedot.

10 §

Ilmoitusvelvollisuus

Rahaston on annettava etuudenhakijalle etukäteen sopivin tavoin tiedot siitä, mistä häntä koskevia tietoja voidaan hankkia ja mihin niitä voidaan säännönmukaisesti luovuttaa.

11 §

Oikeus tietojen saamiseen ja luovuttamiseen

Rahastolla ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä saada maksutta käsiteltävänä olevan ammattitutkintostipendiä koskevan asian ratkaisemista tai muuten tämän lain mukaisen tehtävän täytäntöönpanoa varten välttämättömät:

- 1) palvelussuhdetiedot eläketurvakeskuksetta ja eläkelaitokselta;
- 2) koulutustiedot oppilaitokselta; sekä
- 3) tutkintotiedot tutkintotoimikunnalta.

Rahastolla on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä luovuttaa Vakuutusvalvontavirastolle rahaston valvontaa varten välttämättömät tiedot ammattitutkintostipendin saajista.

12 §

Tekninen käyttöyhteys

Edellä 11 §:ssä tarkoitetut tiedot voidaan saada ja luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla. Tietojen pyytäjän tulee etukäteen

ilmoittaa etuudenhakijalle tästä mahdollisuudesta. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen pyytäjän tulee esittää selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

Tietojen salassapitoon sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) säännöksiä.

13 §

Rahoitus

Ammattitutkintostipendin ja rahaston hallintokulujen rahoituksesta vastaa työttömyys-etuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) mainittu työttömyysvakuutusrahasto. Valtion palveluksessa olevien osalta ammattitutkintostipendin rahoituksesta vastaa valtio.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

14 §

Hallintomenettely

Etuusasiaa käsiteltäessä noudatetaan soveltuvin osin mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), kielilaissa (148/1922), saamenkielen käyttämisestä viranomaisissa annetussa laissa (516/1991) asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (74/1954) sekä tiedoksiantosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966) säädetään. Rahaston asiakirjojen ja toiminnan julkisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Rahaston toimihenkilö voi sen estämättä, mitä hallintomenettelylain 10 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa säädetään, käsitellä asiaa, joka koskee rahastoa työnantajana.

15 §

Valvonta

Rahaston toimintaa valvoo Vakuutusvalvontavirasto.

16 §

Rahaston purkaminen

Jos rahasto puretaan tai lakkautetaan, sen varat käytetään työttömyysvakuutusrahaston toiminnan rahoittamiseen tai mikäli se ei ole mahdollista, sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön määräämällä tavalla johonkin muuhun hallintoneuvoston ehdottamaan vastaavaan yleishyödylliseen tarkoitukseen.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan 15 päivänä kesäkuuta 1990 koulutus- ja erorahastosta annettu laki (537/1990) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

18 §

Siirtymäsäännökset

Jos muussa laissa tai sen nojalla annetussa säännöksessä viitataan lakiin koulutus- ja erorahastosta, näyttötutkinnon perusteella maksettavaan ammattikoulutusrahaan tai ammattitutkintorahaan, viittauksen katsotaan tarkoittavan tämän lain mukaisia vastaavia säännöksiä ja tämän lain mukaista ammattitutkintostipendiä, jollei tästä laista muuta johdu.

Eroraha myönnetään ennen tämän lain voimaantuloa päättyneen työ- tai virkasuhteen perusteella noudattaen, mitä ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleissa koulutus- ja erorahastosta annetussa laissa ja koulutus- ja erorahaston säännöissä on säädetty erorahasta ja sen myöntämisen edellytyksistä.

Ennen tämän lain voimaantuloa alkaneeseen koulutukseen perustuvan erorahan aikuiskoulutussisällön myöntämisessä ja maksamisessa noudatetaan, mitä ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleissa koulutus- ja erorahastosta annetussa laissa ja koulutus- ja erorahaston säännöissä on säädetty erorahan aikuiskoulutussisällöstä ja sen myöntämisen edellytyksistä.

Ammattitutkintostipendi maksetaan lain voimaan tultua suoritettuna tutkinnon perusteella. Ammattitutkintostipendi maksetaan ennen tämän lain voimaantuloa suoritettuna tutkinnon perusteella edellyttäen, että henkilölle ei ole saman tutkinnon perusteella myönnetty ammattikoulutusrahaa tai ammatitutkintorahaa ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten tai määräysten perusteella.

Tämän lain voimaan tullessa valtiokonttorissa vireillä olevat valtion virkamiesten

eroraha-asetuksessa (999/1994) tarkoitettua ammatitutkintorahaa koskevat hakemukset siirtyvät Koulutusrahaston ratkaistaviksi. Jos tällöin ammatitutkintorahaa koskeva hakemus on tullut valtiokonttoriin 7 §:n 1 momentissa sanotun kuuden kuukauden kuluessa, sen katsotaan tulleen määräajassa.

Kumottavassa koulutus- ja erorahastosta annetussa laissa tarkoitettuna koulutus- ja erorahaston oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät tämän lain mukaiselle Koulutusrahastolle, jollei muussa laissa toisin säädetä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1307

L a k i

valtion virkamieslain 10 luvun kumoamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) 10 luku.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita erorahaa koskevia säännöksiä sovelle-

taan henkilöön, jonka palvelussuhde valtioon on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa. Ennen tämän lain voimaantuloa alkaneeseen koulutukseen perustuvan erorahan aikuiskoulutuslisän myöntämisessä ja maksamisessa noudatetaan, mitä ennen tämän lain voimaan tuloa voimassa olleessa valtion virkamiesten eroraha-asetuksessa (999/1994) on säädetty erorahan aikuiskoulutuslisästä ja sen myöntämisen edellytyksistä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1308

L a k i

aikuiskoulutustuesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan aikuiskoulutustuesta 28 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1276/2000) 4 §:n
 2 momentti seuraavasti:

4 §

Toimeenpano

 Aikuiskoulutustuen myöntämisestä ja maksamisesta sekä muusta toimeenpanosta vastaa Koulutusrahastosta annetussa laissa (1306/2002) tarkoitettu Koulutusrahasto, jon-

ka toimintaa valvoo Vakuutusvalvontavirasto. Aikuiskoulutustuen saajalle myönnettävän opintolainan valtioneuvoston liittyvät tehtävät hoitaa Kansaneläkelaitos.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1309

L a k i

tuloverolain 92 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 92 §:n 10 kohta seuraavasti:

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

10) koulutus- ja erorahastosta annetun lain (537/1990) ja valtion virkamieslain (750/1994) mukainen eroraha ja ammattikou-

lutustuki sekä Koulutusrahastosta annetun lain (1306/2002) mukainen ammattitutkinto-stipendi;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1310

L a k i

Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä tammikuuta 1999 Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999)
2 §:n 17 b kohta, sellaisena kuin se on laissa 53/2002, seuraavasti:

2 §
Valvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2003.

17 b) työttömyyskassoja, työttömyysva-
kuutusrahastoa ja Koulutusrahastoa;

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1311

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus koulutusrahaston säännöiksi

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 joulukuuta 2002 koulutusrahastosta annetun lain (1306/2002) nojalla:

1 §

Koulutusrahaston tehtävät

Koulutusrahasto on työmarkkinaosapuolten hallinnoima rahasto, jonka tehtävänä on myöntää ja maksaa aikuiskoulutustuesta annetun lain (1276/2000) mukainen aikuiskoulutustuki sekä tukea työelämän tutkintojärjestelmän kehittämistä myöntämällä ammattitutkintostipendejä ja suorittaa muut koulutusrahastosta annetun lain (1306/2002) mukaiset tehtävät.

Rahaston tehtävänä on lisäksi tiedottaa etuuksista, antaa neuvontapalvelua ja tehdä ehdotuksia toimialaansa koskevan lainsäädännön kehittämisestä.

2 §

Hallintoneuvosto

Rahaston hallintoneuvostossa on kaksitoista jäsentä, joista kuusi edustaa työnantajia ja kuusi palkansaajia. Jäsenille nimitetään henkilökohtaiset varajäsenet.

Hallintoneuvoston jäsenen toimikausi on kolme kalenterivuotta. Jos hallintoneuvoston jäsenen paikka vapautuu kesken toimikauden, täytetään paikka toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan kalenterivuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joista toisen tulee

edustaa työnantajia ja toisen palkansaajia. Puheenjohtajuus on vuorovuosin työnantajien ja palkansaajien edustajilla.

Hallintoneuvoston ja hallituksen puheenjohtajuus määräytyy siten, että samanaikaisesti toisen puheenjohtajana on työnantajien edustaja ja toisen palkansaajien edustaja.

3 §

Päätöksenteko hallintoneuvostossa

Hallintoneuvoston varsinainen kokous pidetään kahdesti vuodessa, kevätkokous viimeistään toukokuussa ja syyskokous viimeistään marraskuussa.

Hallintoneuvoston ylimääräinen kokous pidetään, milloin hallintoneuvoston puheenjohtaja tai hallitus pitää sitä tarpeellisena tai milloin vähintään kaksi hallintoneuvoston jäsentä pyytää sitä kirjallisesti ilmoitetun asian vuoksi. Kokouskutsu on toimitettava hallintoneuvoston jäsenille viimeistään seitsemän päivää ennen kokousta. Kutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat.

Hallintoneuvoston kokous on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kuusi muuta jäsentä on läsnä.

Päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmistö on kannattanut. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan mielipide. Äänten jakautuessa vaalissa tasan, ratkaistaan tulos arvalla.

4 §

Hallintoneuvoston tehtävät

Hallintoneuvosto valvoo rahaston hallituksen toimintaa. Hallintoneuvosto voi antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.

Hallintoneuvoston kevätkokouksessa:

- 1) esitellään tilinpäätös ja toimintakertomus edelliseltä kalenterivuodelta,
- 2) esitellään tilintarkastajan lausunto rahaston hallinnosta ja tileistä,
- 3) päätetään edellisen kalenterivuoden tilinpäätöksen vahvistamisesta,
- 4) päätetään vastuuvapauden myöntämistä hallituksen jäsenille ja toimitusjohtajalle,
- 5) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Hallintoneuvoston syyskokouksessa:

- 1) päätetään rahaston talousarvio seuraavaksi kalenterivuodeksi,
- 2) päätetään hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten sekä tilintarkastajan palkkiot ja matkakustannusten korvauserusteet,
- 3) valitaan hallituksen jäsenet ja varajäsenet seuraavaksi kalenterivuodeksi,
- 4) valitaan tilintarkastaja ja hänelle varemies tai tilintarkastusyhteisö seuraavaksi kalenterivuodeksi,
- 5) valitaan hallintoneuvoston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi,
- 6) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

5 §

Hallitus

Hallintoneuvosto nimittää hallituksen jäsenet työnantajien ja palkansaajien edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Hallituksessa on kahdeksan jäsentä, joista neljä edustaa työnantajia ja neljä palkansaajia. Jäsenille nimitetään henkilökohtaiset varajäsenet.

Hallituksen jäsenen toimikausi on kalenterivuosi. Jos hallituksen jäsenen paikka vapautuu kesken toimikauden, täytetään paikka toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, Puheenjohtajaksi

valitaan vuorovuosina työnantajia ja palkansaajia edustava henkilö.

6 §

Päätöksenteko hallituksessa

Hallitus kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta. Kokouskutsu on toimitettava hallituksen jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta.

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja mukaan lukien vähintään kaksi työnantajia ja palkansaajia edustavaa jäsentä on läsnä.

Päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmistö on kannattanut. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan mielipide. Äänten jakautuessa vaalissa tasan, ratkaistaan tulos arvalla.

7 §

Hallituksen tehtävät

Hallitus johtaa ja kehittää rahaston toimintaa, Hallituksen tehtävänä on muun ohella:

- 1) laatia vuosittain rahaston talousarvio,
- 2) laatia vuosittain rahaston tilinpäätös ja toimintakertomus,
- 3) päättää rahaston varojen sijoittamisesta,
- 4) päättää toimihenkilöiden valinnasta, vapauttamisesta ja työehdoista,
- 5) nimetä rahaston toimitusjohtaja ja hänen sijaisensa,
- 6) päättää rahaston osalta etuuksia koskevien säädösten soveltamisen periaatteista ja valvoa etuuksien myöntämistä,
- 7) päättää muut periaatteellista laatua olevat tai muuten tärkeät asiat.

8 §

Rahaston nimen kirjoittaminen

Rahaston nimen kirjoittavat hallituksen määräämä tai määräämät henkilöt.

9 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja tilintarkastus

Rahaston on kirjanpidossaan noudatettava

soveltuvin osin, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) säädetään.

Rahaston tilikausi on kalenterivuosi. Tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen ja niiden liitetiedot sekä toimintakertomuksen, on laadittava tilivuotta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä.

Rahaston tilintarkastuksen toimittamisessa noudatetaan soveltuvin osin tilintarkastuslain (936/1994) säännöksiä.

Tilintarkastaja toimittaa rahaston tilintarkastuksen vuosittain tilivuotta seuraavan huhtikuun loppuun mennessä. Tilintarkastaja antaa hallintoneuvostolle tilintarkastuskertomuksen.

Hallintoneuvosto päättää tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallituksen jäsenille ja toimitusjohtajalle tilivuotta seuraavan toukokuun loppuun mennessä.

10 §

Valvonnassa tarpeellisten tietojen toimittaminen

Rahaston tulee lähettää vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätös ja tilintarkastajan lausunto tilivuotta seuraavan kesäkuun loppuun mennessä.

Rahaston tulee antaa vakuutusvalvontavirastolle muutkin sen pyytämät tiedot rahaston valvontaa varten.

11 §

Ammattitutkintostipendin myöntäminen

Ammattitutkintostipendin myönnetään koulutusrahastosta annetun lain 5 §:ssä tarkoitetun tutkinnon suorittaneelle henkilölle. Tutkinnon suorittamispäivänä pidetään sitä

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

päivää, jolloin hakijan tutkintotodistus on päivätty.

12 §

Ammattitutkintostipendin suuruus

Ammattitutkintostipendi on kertakorvaus näyttötutkinnon suorittamisesta.

13 §

Ammattitutkintostipendin hakeminen

Ammattitutkintostipendi haetaan rahaston vahvistamalla lomakkeella.

14 §

Varat

Rahaston varoja on hoidettava tuloa tuottavasti ja turvaavasti.

Rahastolla on maksuvalmiuden turvaamiseksi tasausrahasto, jonka suuruudesta päättää hallintoneuvosto ja käytöstä hallitus.

15 §

Sääntöjen muuttaminen

Hallintoneuvosto päättää hallituksen esityksen perusteella rahaston sääntöjen muuttamisesta ja tekee muutosta koskevan esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

16 §

Sääntöjen voimaantulo

Nämä säännöt tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Ennen sääntöjen voimaantuloa voidaan ryhtyä sääntöjen edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri *Marjaana Maisonlahti*

N:o 1312

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2003**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa peltokasvien tuen non food -kesannon ehdoista vuonna 2003	80/02	30.12.2002	1.1.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1301—1312, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904